

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

MEDITATIE

Welk kled draagt u??

“En de HEERE God maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen, en toog ze hun aan”

Genesis 3:21

Klerenwinkels, modezaken zijn er in elke plaats. Ze hebben niet te klagen over belangstelling. Druk wordt van de paskamers met de spiegels gebruik gemaakt. Zelfs de kinderen zijn verblijd als ze weer wat nieuws hebben. Maar wie is er die huiswaarts kerend in zijn hart zegt: dank u Heere, ik kreeg het van u? Misschien kunnen we dat ook niet zeggen, omdat wat in de tas zit slechts onze ijdelheid en pronkzucht moet dienen of zelfs de hartstocht bij anderen moet opwekken. Inderdaad - dan zou ons danken als een vloek zijn, ongepast en ongeijmd.

Toch werd het eens heel duidelijk van wie we ons kled kregen. Dat was in een verloren paradijs. O ik weet dat er hier vragen genoeg zijn. Heeft de Heere Zelf dieren geslacht? Of heeft Hij Adam daartoe de opdracht gegeven? Was hier sprake van de eerste bloedstorting, het eerste offer? Moest de gevallen en door de ongehoorzaamheid het leven verbeurd hebbende Adam gekleed gaan in de huid van een dier dat zijn leven, zijn bloed had gegeven?

Deze vraag is er ook nog: wie heeft de huden van de dieren tot een kled voor de mens gemaakt? Heeft de Heere dat Zelf gedaan of lag alleen het initiatief bij Hem? Nog een vraag is er. Adam en Eva hadden zich schorten gemaakt van vijgeboombladeren. Werd dat zelfgemaakte kled door de Heere als ondeugdelijk bevonden en daarom afgekeurd? Moest de gevallen mens bekleed worden met de huid van een geslacht dier?

Al die vragen laten we liggen. 't Voornaamste is hier dat de Heere zelf het kled geeft. Het ontroert ons als we lezen: “en toog ze hun aan”. De hoge en majesteitelijke God geeft een kled en trekt Zelf Adam en Eva dat kled aan. God kan terecht als Rechter komen en het bloed van beide opeisen, maar o wonder - Hij komt als Vader, Hij omringt met Vaderlijke zorg, Hij geeft een kled en Hij bekleedt daarmee.

Het waartoe is duidelijk. Het moest dienen ter bescherming tegen koude en hitte. Echter - er is meer. Als rechtstreeks gevolg van de ongehoorzaamheid was gekomen het schaamtegevoel. Adam en Eva schaamden zich voor elkaar. Het schaamrood steeg ze naar de wangen. God in Zijn grote goedheid gaf het kled. Om de doorwerking van de zonde tegen te gaan. Om de wellusten te temperen. Om de mens ervoor te bewaren dat hij worden dierlijk.

Hoe dat kon? Wel - aan de tekst gaat vooraf de moederbelofte. De kerst-klokken zijn gaan luiden. Jezus Christus zou komen. De rechtsgrond ook voor algemene genade zou Hij leggen. Christus zonder kled aan het kruis. Soldaten dobbelend om Zijn kled aan de voet van het kruis. O wat een schande voor Hem, de Zoon des mensen. In welke diepte is Hij gekomen!

Hier moeten we zeggen: wat is ons kled duur gekocht! Tast nu eens naar uw kled en zeg het: Heere Jezus, daarvoor hebt u zonder kled aan het kruis moeten hangen. Het kled dat ik heb is genadekled, en alles wat ik in de kleerkast heb hangen, 't is door u verworven. Mijn kleren komen mij niet rechtens toe, maar God heeft het mij om Christus' wil in Zijn genade

toegeworpen. Zo is het Schriftuurlijk, naar Gods Woord. En dit is bepalend voor onze keus. 't Kan en 't mag niet anders. En 't zou nu kunnen zijn dat we opruiming in de klerenkast moeten houden. Want wat de zonde dient daarvan kunnen we nooit zeggen: 'k Heb het van de Heere gekregen. Zo is het toch?

Er is meer. Al hebben wij kleding van de Heere ontvangen, we blijven voor God naakte zondaars. Mensen kunnen van onze kleren zeggen: het staat je goed. Maar voor God blijft er de schande van onze naaktheid. God kijkt door alle kleding heen en ziet onze verdorvenheid. Gaan wij dat ook zien? Kunnen we dat voor God niet meer bedekken? Is er in ons leven het ontdekkende werk van de Heilige Geest? Weet u - dan komt er plaats voor bijzondere genade, voor de klederen des heils, de mantel der gerechtigheid door Christus verworven. Ja - het Lam moest geslacht worden, het kon niet anders. Dat leert een ieder die in de spiegel der wet leert blikken, en al zijn misvormdheid leert zien. Dan scheuren de zelfgemaakte kleren. Dan kan ik niet meer voor God bestaan. Maar hoor: er is een gewaad des lofs voor een benauwde geest. Jezus Christus zegt: Ik raad u dat gij van Mij koopt witte klederen. In de winkel zeggen ze: het past u goed en het staat u goed. Bekleed met de witte klederen dan zegt God: Ik zie geen zonde meer in u, u bent weer goed zoals in het paradijs, weer Mijn beeld. Hier is het grootste wonder. Hier is Goddelijke ontferming en genade. En hoe zwarter u uzelf leert kennen des te meer begerenswaard wordt de mantel der gerechtigheid en de klederen des heils van Jezus Christus, waarmee de Heere bekleedt.

Straks geleid in klederen rijkgestikt tot mijne Koning, in het Koninklijke hof. Wat een uitzicht voor een ieder die hier bekleed is geworden met het genadekled verworven door de ont-

klede Christus aan het kruis op Golgotha, aan het vloekhout.
Welk kled draagt u? Het zondekled of het genadekled?

Ds. v. Z.

Van de administratie

Hartelijk dank voor de opgave van 7 nieuwe abonnees, die we mochten ontvangen en de giften tot een bedrag van f 117,50.

We ontvingen het blad bestemd voor mevr. M. Troost-Voorthuyzen, Bakkerstraat 28A te Rotterdam retour, met de aantekening van de P.T.T. "vertrokken". Wie kan ons inlichten over het eventuele nieuwe adres? Bij voorbaat dank.

We blijven ook in de vakantietijd uitzien naar enveloppen met nieuwe abonnees (zie het artikel van Ds. van der Ent in het vorige nummer).

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn, tel. 01720-74202, giro 704350.

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk
verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter, Ds. A. van Heteren en Ds. D. Slagboom.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" opzenden naar: Ds. A. van Heteren, Bruijgomstraat 2, 4251 EP Werken-dam. Telefoon 01835-1113.

ADMINISTRATIE:

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 01720-74202, postrek. 70.43.50 t.n.v. de administrateur van "Bewaar het Pand" te Alphen a/d Rijn.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,60 per mm met een kolombreedte van 6 cm. Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Van de redactie

Bevestiging en intrede Ds. J.H. van Dijk te Urk

In dit nummer een verslag hiervan van de hand van Ds. D. Slagboom. Zelf waren wij verhinderd de diensten bij te wonen daar we afgevaardigd waren naar de toogdag van de TBS in Londen die op dezelfde zaterdag plaatsvond. We wensen Ds. van Dijk Gods onmisbare zegen op Urk toe. Moge de Heere hem en zijn gezin gedenken in al wat nodig is.

Verschijningsdata zomermaanden

We willen nog even herinneren aan de data waarop ons blad de komende weken D.V. zal verschijnen: 29 juli en 19 augustus. Daarna weer elke twee weken.

Panddag

We men er goed aan te doen u nu al de datum van de komende ontmoetingsdag in Kampen door te geven: D.V. zaterdag 18 september.

Bewaar het Pand voor slechtzienden en/of blinden

We zijn benaderd door iemand die vroeg of Bewaar het Pand ingesproken zou kunnen worden, zoals dit tegenwoordig met meer kerkelijke bladen gebeurt. Voor we de mogelijkheden gaan onderzoeken lijkt het ons een goede zaak de behoefte hieraan te peilen.

Zouden zij die behoefte hebben aan Bewaar het Pand in ingesproken vorm contact met dhr. Beukers willen opnemen door middel van een brief of per telefoon?

Vakantietijd

Nu de vakantietijd is aangebroken wensen wij ieder Gods bewaring toe. Ook als we thuis blijven zijn er altijd gevaren. Maar ook als we elders heen-gaan zijn we op de bewarende hand Gods aangewezen. Het zij of worde beleving: "Ik ben een vreemdeling op de aarde, verberg Uw geboden voor mij niet", Psalm 119:19.

AvH.

Urk: bevestiging en intrede

Zaterdag 12 juni j.l. is Ds. J.H. van Dijk als nieuwe predikant aan de gemeente "Urk-Maranatha" verbonden. Bijna drie weken van tevoren had hij afscheid genomen van de gemeente Zaamslag. Ongeveer vier jaar mocht hij daar dienen. Het was niet mogelijk voor één van de medewerkers de afscheidsdienst mee te maken. Afscheidsdiensten delen trouwens steeds minder in een brede belangstelling. Dat is niet ten onrechte. In elke dienst gaat het centraal om eigen gemeente, maar zeker in de laatste. Een dienaar des Woords, die zijn gemeente met liefde een aantal jaren gediend heeft, zal dit zo beleven. Meer dan ooit is er dan behoefte om het Woord Gods te spreken tot eigen gemeente. Nu niemand van ons aanwezig was, neem ik iets over uit de Kerkbode van Zaamslag: "De afscheidsdienst had plaats in de middagdienst op Zondag 23 mei. In deze dienst kwam duidelijk uit, waartoe een dienaar des Woords geroepen is en wat hem ook moet dringen te prediken de boodschap tot behoud van verloren zondaren. Ds. van Dijk nam afscheid met de woorden van de apostel Paulus uit 1 Cor. 9:22b: "allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou". Ook een

dominee is geneigd na een bepaalde periode in een gemeente te hebben gestaan de rekening voor zichzelf op te maken. Dan wordt het al een wonder, wanneer het voor één mens tot eeuwige zegen zou mogen zijn. Moeten we dan zo gering over de Heere denken? Zeker niet, want bij God zijn alle dingen mogelijk, maar dan wordt het nog een wonder, dat we het Woord nog mochten prediken. Dan kan een dominee ook alleen maar zeggen: wij zijn geringer dan Uw wel-dadigheid en Uw trouw".

Bij de bevestiging en intrede in Urk konden sommigen van ons wél aanwezig zijn. Zelf was ik er ook, mede omdat Ds. van Dijk oud-predikant van Doornspijk is. Het sprak daarbij, dat het precies zeven jaar geleden was, dat hij daar bevestigd was. Aan mij is verzocht om in ons blad enkele dingen van de dienst op Zaterdag 12 juni weer te geven.

In één van de drie

Zo ging d reis naar Urk. Voor mij is het niet ver. Urk is vanaf Doornspijk per auto via de Flevopolder zo'n half uur. Wel anders, als dat vroeger na een in-de-weekse dienst vanuit wat nu mijn woonplaats is de terugreis naar Urk gemaakt moest worden per bus

en trein. Het is voor mij ook niet vreemd. Al in 1950 mocht ik als student een Zondag dienen in het vroegere kerkgebouw van onze gemeente, dat inmiddels al veel jaren van naam veranderd is. Nog denk ik terug aan de goede gesprekken, die er toen mochten zijn. 't Is niet goed die tijd te idealiseren. Toch kan je terug verlangen naar het eenvoudige spreken vanuit de geestelijke kennis van de drie stukken, die geleerd worden tot zaligheid. Voor mij blijft Urk ook aanspreken vanwege de tijd, die ik er als predikant geweest ben, na moeilijke omstandigheden.

Overigens wat is er veel veranderd. Het dorp zelf is geweldig uitgebreid. Het bleek wel toen de ouderling uit Doornspijk en ik deze Zaterdag teruggingen. We konden de weg in de nieuwbouw haast niet vinden. Het moet ook opvallen, hoeveel kerkgebouwen er ondertussen in Urk bijgekomen zijn. En nog is het einde niet.. Er zijn ook drie kerkgebouwen van de beide Christelijke Gereformeerde Kerken. Eén van de gemeente, die aangeduid wordt als Urk-Eben Haëzer en twee van de gemeente Urk-Maranatha. Wat een verschil met de tijd, dat het oude "christelijke karkien" er voor ons alleen nog maar was!

In één van die drie kerken heeft Ds. van Dijk voor het eerst mogen preken als eigen dienaar van Urk-Maranatha. Het was in het kerkgebouw met dezelfde naam: de Maranathakerk dus.

Bevestiging

Bevestiging en intrede vonden in één dienst plaats. Mogelijk zal de zaterdag voor deze dienst bestemd geworden zijn vanwege de vissers, die op andere tijden door de week niet kunnen. Ds. M. Vlietstra mocht ook ditmaal in de dienst voorgaan. Het was de derde maal dat hij onze broeder bevestigde. We zongen aan het begin Psalm 76:1 en 2..God is bekend bij Juda's stam en luisterden naar de schriftlezing: 1 Corinthhe 3:1-8.

De tekst voor de bevestigingspreek was: 1 Corinthhe 3:6 en 7: "ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft de wasdom gegeven. Zo is dan noch hij, die plant iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die de wasdom geeft." Het thema was: God geeft de wasdom. Het werd naar twee zijden uitgewerkt: 1. naar de gemeentetoe en 2. naar de dienaren toe.

Het was een gepast woord. De

gemeente werd er op gewezen, dat God alleen de zegen geeft op het werk van Zijn dienaren. Tegenover de partijenschappen, de bandeloosheid en de geringe diepgang in de gemeente van Corinthhe legt de apostel daar de nadruk op. 't Gaat om God, Gods beschikking, Gods werk. Waar dat verstaan wordt is er voor tweedracht en partijenschappen geen plaats. De gemeente kreeg de vermaning mee: "praat niet over Gods dienaren maar draagt ze voor Gods troon." Het was ook een onderwijzende prediking voor de dienaren. Van nature zijn we zo gevoelig voor eigen eer. We hebben het sieraad nodig van de ootmoed. "Leer van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart." Dan wordt het geheim verstaan: ootmoedig en toch ijverig. Een rechte dienaar verbeuzelt zijn tijd niet, maar werkt overvloedig. Planten en natmaken. Het Woord Gods moet onderscheiden gepredikt worden. In een gemeente zijn allerlei mensen. Bekeerden en onbekeerden, bekommerden en geofende kinderen Gods. Dat moet in de prediking doorklinken. Er moet geestelijke leiding zijn. Dat geeft de dienaar een afhankelijk leven van Gods zegen, van de werking van Gods Geest. Die Geest bedient en geeft het uitzicht op de wasdom door God uit Christus.

Aan het eind klonk het tot de gemeente: "omringt hem met uw gebeden en hebt geduld met zijn zwakheden" en tot de nieuwe predikant: "wees een man des gebeds".

We zongen samen o.m. "Waar liefde woont gebiedt de Heer" de zegen.."

Na het formulier wordt het ja-woord van onze broeder gehoord en was hij officieel aan de gemeente verbonden.

Intrede

Ds. van Dijk deed daarna intrede met een tekst uit hetzelfde hoofdstuk, nu 1 Corinthhe 3:9: "want gij zijt Gods mede-arbeiders, Gods akkerwerk, Gods gebouw zijt gij". Het was een prediking, die bij alle onderscheid aansloot bij die gehoord was bij de bevestiging.

Vanuit die tekst werd de gemeente gewezen op: "Het geheim van de Christelijke Gemeente". Dat thema werd in twee opzichten uitgewerkt: 1. de bouwlieden, 2. het bouwwerk.

Hier gebruikt de apostel allereerste een ander beeld nl. van een bouwwerk. In dat beeld komt het uit, dat God bezig is om wat de mens bedorven heeft te herstellen. God is de

Bouwmeester en Kunstenaar. Die in zijn dienst staan zijn Góds mede-arbeiders. De klemtoon is belangrijk. De nadruk valt op God! Toch: God gebruikt mensenkinderen. Hij wil Zich van hen bedienen. God verkiest mede-arbeiders. Eerst heeft God engelen gebruikt: Kerst, Pasen, Hemelvaart. Met Pinksteren lezen we niet meer van een predikende engel, maar van de predikende apostel. God heeft weer een derde dienstknecht gegeven om het Woord te brengen.

De Christelijke Gemeente is Gods gebouw. Dit wordt nader uitgewerkt. Het verrijst op het enige fundament nl. Jezus Christus. Daarop worden immers dode zondaren tot levende stenen gebouwd. Zij krijgen er een plaats door wedergeboorte, door het geloof. Dat gebouw is er ook in onze tijd. De kerk is op retour. Er gaat weinig aantrekkingskracht van uit. Laten we niet vergeten dat het er toen in Corinthhe ook treurig uitzag. Toch zegt de apostel dit. Zo is de Kerk een wonder, maar is tegelijkertijd een verantwoordelijke plaats: de werkvloer van de Heilige Geest. Daar laat de Heere Zijn roepstemmen uitgaan door Zijn knechten. Zij zijn gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bade: wij bidden u van Christus wege, laat u met God verzoenen.. Gods werk gaat door. Alle gebouwen buiten Hem gaan ten onder, maar dit gebouw blijft. Hier is het werk nog niet af. De stenen in die tijd moesten pasklaar gemaakt worden. Dat doet God totdat het hele gebouw klaar is.

Ds. van Dijk eindigde met de klemmende vraag, welke boodschap verwacht u? Begeert u alleen dát Evangelie? Gewaarschuwd werd om niet op een ander fundament te bouwen en geroepen om daarin alleen alles te zoeken.

Na de prediking werd gezongen van dat vast gebouw, Psalm 89:1..ik weet hoe 't vast gebouw van Uwe gunstbewijzen, naar Uw gemaakt bestek in eeuwigheid zal rijzen..

Toespraken

Er waren drie toespraken tot de nieuwe predikant. Ds. C. Bos sprak namens kerkeraad en gemeente. Hij haalde de bekende geschiedenis aan van de wonderbare spijziging, Matth. 14. De Heere Jezus vraagt van Zijn discipelen: "geeft gij hun te eten". De discipelen kunnen maar met een klein beetje komen: vijf broden en twee visen. Christus weet dat weinige te gebruiken. Onder Zijn zegende Han-

den worden de broden vermenigvuldigd voor de hongerige schare.

Namens de gemeente Urk-Eben Haëzer en de classis sprak daarna Ds. G. Bouw. Hij heette welkom. Hier geldt: terug van weggeweest! Zeven jaar geleden werd ook de zegen vanwege deze classis toegewenst en nu weer. En dat in de grootste gemeente van de classis. Hij hoopte op een goede samenwerking in het werk van de grote Koning.

Namens de burgerlijke gemeente sprak de gemeentesecretaris dhr. M. Bogerd. Het wonen in Urk is een goede zaak. Hij memoreerde ook de zegen, die er voor de burgerlijke gemeente verborgen is in een goede relatie tussen kerk en overheid.

Ds. van Dijk bedankte na deze toespraken voor alle goede woorden, die

gesproken waren en de gemeente voor de goede zorg en ontvangst, die hem en zijn gezin bij het komen in Urk waren bereid.

Vanuit ons blad mogen we Ds. van Dijk met zijn vrouw en kinderen een gezegende tijd in Urk toewensen. Het is een hele overgang naar een grote gemeente met veel arbeid. We hopen, dat onze broeder veel de bediening van Gods Geest nodig mag hebben. Dan zal hij niet beschaamd worden.

Gepreikt werd over het gebouw Gods. Een gebouw heeft vensters. Dat heeft de Kerk des Heeren ook. Gelukkig die door die vensters heen uitzicht op de Heere mag hebben. Dan mogen Gods dienaren ook in onze tijd weten, dat er hoop is voor de Kerk vanwege Gods welbehagen.

D. Slagboom.

Shepard schrijft dan ook, dat het de grote begeerte van Christus Zelf is, dat al de Zijnen bij Hem mogen wezen, om Zijn heerlijkheid te aanschouwen, Joh. 17:24 en het geloof wenst *Hem eerst* te hebben, voor eeuwig met Hem te zijn en zo deel te hebben aan Zijn heerlijkheid.

Het geloof bevredigt dan zichzelf eerst in Hem en dan zoekt het het leven in Hem. Het komt eerst om Christus en dan om al de weldaden van Christus.

Het grote onderscheid tussen het geloof der uitverkorenen en verworpenen

De uitverkorenen verenigen zich met Christus door het geloof, tot dat einde waartoe de Vader Hem aanbiedt, hetwelk is de Zoon te bezitten en al Zijn goederen, daarom komen armen en nieten schrijft Shepard *om alles in Christus* te mogen hebben.

De verworpenen komen niet om alles, maar om zoveel en niet meer, als hun te pas kan komen. In ellende begeren zij Christus om hem te verlossen, maar wat geven zij om geestelijke weldaden? Wanneer het geweten hen pijnigt, of nadat hun ziel in vuile lusten en zonden gevallen is, komen zij tot Christus om vergeving en vertroosting te hebben; maar welke zorg hebben zij voor de heiligheid en de nieuwe natuur? Zij wilden wel dat Christus hen van *sommige zonden* wilde verlossen, maar zij maken er geen werk van om van *alle zonden* verlost te worden.

Het was reeds de klacht van Augustinus over velen van zijn toehoorders dat Christus te hebben hun lief was, maar Christus te volgen viel hen te zwaar.

Shepard wijst dan op het volgende, dat zeer duidelijk het snode van het kostelijke onderscheidt: Met Christus' Persoon te verenigen, is velen aange-naam; maar met Zijn wil te verenigen, en tot Hem te komen opdat Hij hun een hart geve, om onder Zijn wil te liggen, deze weldaad begeren zij niet. Iets van Christus te hebben is hun dierbaar. Geliefden, om des Heeren Jezus' wil, wacht u voor deze bedriegerij! De Heere nodigt u alles te bezitten of niets. Indien de Heere Jezus u aangeboden wordt tot vergeving van *sommige zonden*, maar niet *van alle*; of tot vergeving van alle zonden, maar niet om ook *uw natuur* te genezen, of om *enige* afkering te genezen, maar niet elke, om uw geestelijke gebreken te vervullen, maar niet uw uitwendige,

De Gezonde Gelovige (13)

Het einde van het geloof

De ganse ziel komt tot Christus, *om Christus* en al Zijn weldaden en dit is het einde van het geloof of van het komen van een gelovige tot Christus. Niemand kan leven en weldadigheid hebben, zegt Shepard, van Christus, die niet eerst komt tot Christus *om Christus*.

God in Christus is het volmaakte voorwerp van het geloof onder een tweevoudige benaming.

Eerst, als algoezaam, door voor ons te zijn al wat ons ontbreekt en vervolgens als uitwerkende, door alles aan ons mede te delen, en alles voor ons te doen.

Het geloof komt tot Christus met tweeërlei doel: Allereerst om Christus Zelf te bezitten en dan om in al Zijn weldaden te delen. Immers de Heere belooft in het Verbond der Genade niet alleen een nieuw hart en vergeving der zonden met de andere geestelijke weldaden, maar juist Zichzelf; Ik zal hen tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Zo komt het geloof eerst om datgene te mogen bezitten, wat de Heere voornamelijk belooft, namelijk God Zelf in Christus en dan om al die heerlijke hemelse goederen.

Shepard wil de harten in deze waarheid versterken en schrijft dat de gelovigen nu twee dingen moeten overwegen.

1. Wat drijft iemand uit tot Christus? Het gevoel van gebrek aan Christus en daarna aan al de weldaden van Christus, namelijk

gerechtigheid, vrede, vergeving, genade en heerlijkheid, Joh. 16:9.

2. Wat biedt de Heere in het evangelie aan? Is het niet eerst Christus Zelf, en dan al de weldaden van Christus. Het geloof moet dan tot Christus komen, gelijk in een huwelijk de vrouw bewilligt de man te nemen en tegelijk te hebben alle andere goederen, die noodzakelijk daarbij behoren.

Zo bestaat de gelukzaligheid van al Gods kinderen in twee dingen: eerst in de vereniging met Christus, ten andere in de gemeenschap met Christus. Het geloof grijpt derhalve eerst Christus aan om vaste en zekere vereniging met Hem te hebben, want onze vereniging is niet met enige van de weldaden die tot ons van Christus afvloeien; wij worden niet verenigd met de vergeving der zonden, vrede van het geweten, heiligheid des levens etc., maar met de Persoon van de Zone Gods Zelf en dan komt het tot de gemeenschap met al Zijn weldaden, alleen ontstaand uit de vereniging met Christus.

Een zuivere beschrijving hiervan vinden wij in de brief van de apostel Paulus aan de gemeente van Filippi: Maar het geen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht en lees verder Fil. 3:8, 9 en 10. Alle dingen acht Paulus schade en drek te zijn en begeerde in Christus te worden gevonden om zo Zijn gerechtigheid te bezitten in rechtvaardigmaking en de kracht van Zijn dood en opstanding te gevoelen in heiligmaking.

voor zoverre het best voor u is; om uw uitwendige te vervullen, maar niet uw inwendige en geestelijke; of zo Hij u aanbood goed te doen in dit leven, maar niet in de dood, of na de dood, gij mocht weigeren te komen. Maar daar *alles* aangeboden wordt, *al die genade*, die geen oog zag, om ontferming met u te hebben; al die liefde waarmee ook Abraham, David, Paulus etc. omhelsd zijn geworden; nu nog te weigeren te komen en die te bezitten, hoe kunt gij de gestrengste wraak van een ijverig god ontgaan, daar gij zo grote zaligheid verzuimt. Ach Heere! in wat uiterste benauwdheid en bitterheid zult gij ten gene dage wezen, wanneer het verachten

van deze genade, brandende op uw geweten, u drukken zal met deze gedachten: Nu lig ik hier onder al de ellenden, daar ik *al* Gods genade, *al* de heerlijkheid van Christus mocht gehad hebben; maar ongelukkige, die ik ben, ik wilde niet. Neen, gij behoort te zijn als Simeon: O Heere! laat nu uw dienstknecht gaan in vrede, want mijn ogen hebben gezien, en mijn ziel heeft nu *geheel* het bezit van uwe zaligheid! Zoudt gij niet bergen en zeeën, aarde en hemelen, heiligen en engelen bijeenroepen, om in heerlijke lofzangen uit te breken en deze God van *volkomen zaligheid* te prijzen?

(wordt vervolgd)

Katwijk aan Zee, Ds. J. Veenendaal.

veel tijd er gemiddeld per dag wordt besteed aan televisiekijken? In 1992 werd er door Nederlanders van 6 jaar en ouder in totaal gemiddeld 890 uren aan televisiekijken besteed. Dat betekent per dag gemiddeld 2 uur en 26 minuten. Als we daar eens eerlijk naast leggen hoeveel tijd er wordt besteed om in de Bijbel te lezen, hoeveel tijd er genomen wordt om bezig te zijn met geschriften gegrond op Gods Woord, dan moet ons dat toch wel onthutsen. Zou de kostelijke genadetijd op deze wijze niet misbruikt worden? Laten we onszelf ook eerlijk de vraag stellen hoe wij de tijd die ons gegeven wordt gebruiken.

Ik kijk niet naar alles

Knevel is in zijn boekje eerlijk als het gaat over de vraag of verantwoord kijken mogelijk is. Op blz. 12 stelt hij dat een verantwoord omgaan met de televisie nauwelijks mogelijk is. "En het overgrote deel der televisiekijkers uit de orthodox-christelijke kerken gaat dan ook volkomen onverantwoord met het medium om. Het is onvoorstelbaar hoe onchristelijk er door christenen met de televisie wordt omgesprongen." Selectief kijken wordt bijna niet in praktijk gebracht. Op pag. 52 schrijft Knevel dat er binnen orthodox-christelijk Nederland nauwelijks selectief gekeken wordt. We lezen op pag. 52: "De televisie heeft al zo verwoestend gewerkt en de verslaving is zo groot, dat men het gedrag ook niet meer kan veranderen. En als ouders bijvoorbeeld nog wel zouden willen dan zijn de kinderen al zo verkeerd opgevoed met televisie dat zij het niet meer pikken. Wie probeert selectief te kijken heeft vaak de ervaring dat dit niet lukt. Dit mislukken wordt voor een groot deel veroorzaakt doordat men ten diepste niet wil." Op pag. 53 lezen wij de volgende conclusie: "Selectief kijken is mogelijk, maar razend moeilijk." Op pag. 80 lezen wij een recensie van drs. J.A. van Delden over het eerste boek van Knevel: "Ik vrees echter dat het voor bezinning te laat is en dat er voor vele gezinnen geen weg terug is. De televisieverslaving heeft de geloofskracht al zo uitgehold dat men niet meer anders kan, ook als men het wel zou willen. Dat is geen fatalistische uitspraak. Er is bevrijding van deze verslaving voor ieder die zich van harte bekeert. Maar wie "rukt zich het televisie-oog uit"? Wie durft te erkennen dat hij de verleiding niet aankan? Alleen door Gods genade en in Zijn

Verontrustende ontwikkelingen (14)

Doe dat ding dan de deur uit

Een nieuw boekje over televisiekijken

Er verscheen opnieuw een boekje van drs. A. Knevel over de televisie. Twee jaar geleden heeft hij een boekje geschreven "De wereld in huis". Hebt u het gelezen? Het deed toen heel wat stof opwaaien. De auteur schreef in dat boekje dat de televisie de grote aanjager is geweest van de secularisatie (verwereldlijking) in de Gereformeerde Gezindte. De televisie heeft dus de verwereldlijking sterk bevorderd. Velen zijn gewend geraakt aan wereldse gedachten en ideeën. Zaken die als zonde gezien werden worden nu niet meer als zodanig bekeken. In het boekje van Knevel "De wereld in huis" vinden we heel veel argumenten tegen tv-bezit of in ieder geval heel veel redenen om selectief te kijken. Knevel heeft sinds zijn eerste boek over televisie verscheen ongeveer 200 lezingen gehouden. Hij was benieuwd naar en tegelijkertijd ongerust over het kijkgedrag van hen die naar zo'n lezing kwamen en deelde enquêteformulieren uit. De uitslagen waren onthutsend. Deze uitslagen hebben Knevel ertoe gebracht een nieuw boekje te schrijven getiteld: "Doe dat ding dan uit!". Persoonlijk vinden wij dat de titel beter had kunnen luiden: "Doe dat ding dan de deur uit!". Vandaar dat wij die titel boven dit stukje gezet hebben.

In het Woord Vooraf schrijft Knevel: "Net als bij mijn vorige boek, hoop ik dat dit boekje wat losmaakt. Daartoe heb ik het geschreven. Het gaat met het televisiekijken in het orthodox-

christelijke segment van onze samenleving finaal de verkeerde kant op. De ontwikkeling is desastreus en moet dan ook gestopt worden." Alleen deze zinnen geven al heel veel stof tot nadenken. Wanneer iemand dit schrijft die door zijn werk bij de omroep precies weet waarover hij het heeft, is het heel belangrijk kennis te nemen van zijn standpunt en waar-schuwing.

Er wordt teveel gekeken

Velen die televisie hebben zeggen dat zij weinig kijken. Ook hoor je vaak de opmerking dat er een knop aan het apparaat zit. Velen zullen eerlijk moeten toegeven dat ze geen baas over de knop zijn. Ik hoorde eens van een jong iemand die televisie wilde hebben. Hij zei dat tegen zijn vader en dat hij zelf de knop wel zou weten te hanteren. Die vader zei: Juist omdat jij de knop zult hanteren, moet je geen televisie nemen. Begrijpt u het? Ons hart is immers verdorven. Het verdorven bestaan van de gevallen mens wil het kwade zien. Velen die televisie hebben zullen eerlijk moeten toegeven dat de knop te weinig en bij langer in huis hebben van de televisie, al minder wordt gehanteerd. Knevel geeft dit ook weer in zijn nieuwe boek. Velen zetten de televisie alleen nog maar uit als er gevloekt wordt. Maar als er overspel wordt bedreven zijn er slechts weinigen die dan de televisie uitzetten. De enquête die Knevel hield heeft hem somberder gemaakt over het mediagebruik. Hebt u zich al eens afgevraagd hoe-

kracht zal het mogelijk zijn om te breken met een gegroeide praktijk.” Ik begrijp dat Knevel aan zijn nieuwe boekje de titel heeft gegeven “Doe dat ding uit!”. Want wat is de praktijk? De televisie komt wel het huis in, maar gaat er slechts heel zelden uit. Toch ben ik van mening dat we dit gevaarlijke toestel beter uit de gezin-

nen kunnen weren. Wie eerlijk kennis neemt van de feiten die Knevel aan-draagt in zijn boekje zal moeten concluderen dat er zoveel gevaren en verleidingen mee verbonden zijn dat de titel logisch gezien had moeten luiden: “Doe dat ding dan de deur uit!”.

Ds. A. van Heteren.

belofte door de werking van de Heilige Geest met een bijzondere kracht de ziel binnendringt. Daaruit kan de gelovige begrijpen dat het van de Heere is. Hij laat enig goddelijk licht in het hart schijnen, om haar duisternis te verdrijven. Hij opent de ogen van het verstand, om Hemzelf in de beloften van het Evangelie te zien. Dat wordt in de Schrift genoemd een verlichting in de kennis van Christus en een openbaring van de Zoon van God.

Christus komt, terwijl Hij zich openbaart, de gelovige voor in Zijn heerlijkheid en majesteit, als de God-mens die de banier draagt boven tienduizenden. Hij laat Zijn gepastheid zien die er in Hem voor een ellendige is en doet de gelovige die gepastheid overtuigend verstaan. Want juist die overtuiging van en dat inzicht in de gepastheid van Christus wint het hart voor Hem in. Tenslotte komt Hij de gelovige in Zijn hartelijke bereidwilligheid voor, terwijl Hij met uitgebreide armen staat, om niet alleen anderen maar ook hem te omhelzen. Aldus verdrijft Hij alle twijfel en wentelt de steen van het graf.

L.W. van der Meij.

In gesprek met Comrie (10)

Maar als ik nu die vertrouwelijke omgang tussen Jezus en mijn ziel, zoals ik die tevoren kende, zolang moet missen? Als Hij de Bruidegom van mijn ziel zou zijn, dan zou Hij Zich toch zo lang niet verbergen en van verre staan en Zich bijna nooit meer te genieten geven?

U moet bedenken dat u niets vreemd overkomt. De heiligen gingen er allen onder gebukt. Daarom is er geen reden om te twijfelen. De voetstappen van de schapen zijn te vinden op de weg waarop u zich bevindt.

U dient ook te weten dat er bijzonder twee tijden zijn waarin Christus Zijn liefde te genieten geeft. De ene tijd is in het begin; om het hart geheel voor Hem in te winnen. Dan wordt vervuld het woord van Hosea 2:13. Zie, Ik zal haar lokken. De andere tijd waarin Christus Zijn liefde uitlaat, is wanneer men op zware posten gesteld wordt. Als u zich hierin niet bevindt, verwondert u dan ook niet dat Christus tot u zegt: Raak Mij niet aan.

Weet dat God vrij in de bediening van Zijn genade is. Sommigen genieten veel van de liefde van Christus. Anderen worden nu en dan maar in Zijn binnenkamer toegelaten. Weer anderen genieten haast nooit gevoelig de liefde van Christus. Tenslotte zijn er ook die iets zien van de Zon der gerechtigheid als ze de eerste stappen op de weg zetten, maar vervolgens van die tijd af onder een wolk wandelen. Zegt u dat u niet meer tot die vertrouwelijke omgang met Christus kunt komen? Het kan zijn dat u zich bezondigd hebt en dat de zonde die u bedreven hebt, een zodanige knak en wond aan het geestelijke leven heeft toegebracht, dat men nooit meer zo krachtig zal zijn als tevoren. Betreurt dit voor God en verwacht Hem in een uitzienende gestalte, want Hij zal, niet als u wilt maar op Zijn tijd, zeker komen.

Ik zou nog wel eens willen horen hoe Christus Zich als Middelaar aan de gelovige bekend maakt?

We gaan uit van een gelovige die door de werking van de Geest diep overtuigd, verbijzeld en verslagen is. Jezus maakt Zich aan geen ander bekend dan aan een verbrokene van hart en verslagene van geest.

Als Jezus Zich dan aan hem wil gaan openbaren, maakt Hij dat de ziel van de gelovige tevoren daarnaar zeer begerig is. Hij dorst naar die openbaring meer dan een hert naar de waterstromen. Dan veroorzaakt Hij een stilte in de ziel, waardoor ze in staat gesteld wordt om Zijn genade te ontvangen. Hij gebruikt dan deze of gene belofte, die overeenkomstig de toestand van de gelovige is. Die belofte kan dienen als een spiegel, waarin hij zich herkent. Hij bewerkt ook dat die

Apeldoornse Dogmatiek (10)

Het belang van de profetie

De drie middelen van de bijzondere openbaring zijn volgens Bavinck en de A.D. de theophanie (de verschijning van God aan Israël), de profetie en het wonder. Nu lijkt het in deze opsomming, aan Bavinck ontleend, of de profetie (het spreken van de woorden Gods door de profeten, of zoals Van Genderen: De vertolking van de raad en wil van God m.b.t. heden, verleden en toekomst) een van de openbaringsvormen is. Terwijl toch juist de profetie, het Woord gepaard met de Heilige Geest, (de verkondiging van de heilsbeloften en de oordeelsaankondigingen) de zaligheid van zondaren bewerkt. Wat het Woord en de Geest vermogen doen de theophanie en het wonder op zichzelf genomen niet. De Godsverschijning op zich (denk aan het vuur en de donder op de Sinaï) bewerkte nog geen bekering. Het zelfde geldt van de wonderen van de Heere Jezus. We kunnen dus de drieslag theophanie-profetie-wonder het beste zodanig opvatten dat de profetie het hart van de bijzondere openbaring is.

Terecht wordt daarom ook gezegd: “Soms dienen de wonderen om de woorden te bevestigen. Hoeveel betekenis de bijbelse wonderen ook hebben, het zijn geen bewijzen in de gewone zin van het woord, waar iedereen door overtuigd wordt. Ze vragen geloof en worden ook alleen in het geloof als wonderen van God en tekenen van de komst van Zijn koninkrijk gezien” (66). En waar komt dat geloof vandaan? Het is een gave Gods, door de Heilige Geest en dat is de Geest die van de Vader en de Zoon uitgaat. Een genadegift van de drieëne God.

Geen mensenwerk

Ik wil nog even wijzen op het gegeven dat de profetie geen mensenwerk geweest is. Wat wordt de Bijbel in de moderne theologie verdacht gemaakt. Het slangevergift uit het paradijs. Denk je nu echt dat alles wat in de Bijbel staat van God Zelf afkomstig is? Dat de bijbelschrijvers kinderen van hun tijd waren, krijgt zulke overmatige nadruk dat de Bijbel niet meer is dan een zoekplaatje. Door het

struikgewas van de "tijdgebonden" profetie zien we de levende God niet meer. Het waren de profeten zelf die verklaarden, dat het Woord van God tot hen kwam. "Dat wijst op een gegrepen en in beslag genomen worden door een hogere macht om geheel open te staan voor het Woord dat God spreekt". Ezechiël moest een boekrol opeten. Het Woord Gods in zich opnemen, er één mee worden. En Amos kon niet meer zwijgen want de Heere had gesproken! Inderdaad: God openbaarde Zijn raad aan Zijn knechten, de profeten! Zijn raad, dat is: Zijn heilsbeloften en oordelen!

Cyclus!

Nog even een kleinigheid. De laatste regel van hoofdstuk II luidt: Christus is het middelpunt van de gehele

"cyclus" van de wonderen van God. Cyclus is een mooi woord en wordt door theologen wel begrepen. Alleen mogen zulke woorden van mij bij een volgende druk door een goed Nederlands woord wel vervangen worden. Dat geldt bijv. ook voor woorden als: "pre-existent". We willen toch graag dat deze dogmatiek door zovelen als mogelijk gelezen wordt? Bovendien vraag ik me af of het woord cyclus, als het geheel van de wonderen van God in de geschiedenis een gelukkige keuze is. Juist in dit hoofdstuk wordt over de progressie, de vooruitgang in de wonderen van God, gesproken. De wonderen van God zijn geen cirkel, maar lopen naar een hoogtepunt.

L.W. van der Meij.

Voor de jeugd

De Samaritaanse vrouw (19)

"Jezus zeide tot haar: Vrouw, geloof Mij....."

Joh. 4:21a

Beste jongelui,

Ik weet niet hoe of het jullie vergaat, doch wat mij betreft, houdt de geschiedenis van de Samaritaanse vrouw mij vast. Als het ene artikel de deur uit is, dan ben je in gedachten al weer met het volgende bezig. Steeds komen er weer nieuwe gedachten in mijn binnenste op. Die gedachten ontwikkelen zich, totdat ze aan het papier zijn toevertrouwd, in de hoop dat ze ook gelezen zullen worden en dat er de nodige lering uit zal worden getrokken.

Jezus heeft tot die vrouw gezegd: Vrouw, geloof Mij.

Dit deed mij denken aan een ander, die met andere woorden hetzelfde heeft gezegd, onder heel andere omstandigheden, terwijl het toch in nauw verband staat met de geschiedenis die wij bezig zijn te overdenken. Die "ander", die met andere woorden hetzelfde heeft gezegd, ook tegen een vrouw, was niemand anders dan de grote tegenstander van de Heere Jezus, namelijk de duivel. Die vrouw tegen wie hij sprak was ook een andere vrouw dan de Samaritaanse. Het was Eva, de vrouw van Adam. Was de Samaritaanse vrouw een zeer zondige vrouw, van Eva kan dat niet gezegd worden. Want zij is door God goed geschapen. Zonder zonde. Omdat zij zonder zonde geschapen is, had zij de

Heere Jezus als de Zaligmaker van zondaren niet nodig. Zij wandelde, evenals haar man Adam met God. Tot haar behoefde niet gezegd worden: Vrouw, geloof Mij! Want dat deed zij van nature.

Doch in die staat is zij niet gebleven. De Satan kwam tot haar in de gedaante van de slang. Hij knoopte, als de leugenaar en de mensenmoordenaar van de beginne, een gesprek aan met die vrouw, met Eva. Al heeft hij het niet letterlijk gezegd, het kwam er toch wel op neer: Vrouw, geloof mij! Hij vertelde haar niet de waarheid, maar de leugen. En die werd helaas door die eerste vrouw geloofd. Zij geloofde de duivel, die haar wijs zocht te maken, dat als zij zou doen wat God verboden had, dat zij dan als God zou zijn. En dát geloofde zij. Zij heeft de verboden vrucht geplukt en gegeten, met als gevolg dat de dood zijn intrede deed in haar leven. Zij bleef in de waarheid niet staande, en is in de leugen terecht gekomen. Door één mens is de zonde in de wereld gekomen en door de zonde de dood. En die is tot alle mensen doorgegaan. Wij zijn allemaal kinderen van Adam en Eva. Wij worden in zonden ontvangen en in ongerechtigheid geboren. Wij geloven de leugenaar en de mensenmoordenaar. Dat is de verschrikkelijke werkelijkheid, waarin die Samaritaanse vrouw verkeerde. Dat is ook de verschrikkelijke werkelijkheid waarin wij verkeren. Dat moet echt

wel goed tot ons doordringen, willen we het wonder gaan verstaan van het feit, dat Jezus heeft gezegd: Vrouw, geloof Mij!

De duivel komt ons allen dagelijks tegen met zijn bedriegelijke woorden: Vrouw, geloof mij! Jongen, geloof mij! Meisje, geloof mij! En wij zijn allemaal aan die Samaritaanse gelijk. Wij geloven de duivel.

Hij zegt: Geloof mij! Misschien dat jullie dat zo in eens niet zien. Er zijn heel veel mensen, die niet eens geloven dat er een duivel is. Dat vindt de duivel helemaal niet erg. Je mag gerust geloven dat hij er niet is, als je maar doet wat hij zegt. Die in hem niet geloven en toch aan zijn verleidelende stem gehoor geven, dat zijn z'n gemakkelijkste klanten. Zij volgen hem, zonder dat zij het beseffen, als willoze prooi op de weg naar het eeuwig verderf.

Doch zo zal het met jullie niet zijn. Jullie geloven best dat hij er is. Je bent van jongsaf daarbij opgevoed. Je ouders hebben het verteld. De dominee spreekt er van tijd tot tijd over in de preek, op huisbezoek en op de catechisatie. Je twijfelt er niet aan. De duivel is er! Te geloven dat hij er is, en toch te doen wat hij zegt, dat maakt de zaak des te erger. Want hij vertelt dat het zo erg niet is, wanneer je doet of zegt, of denkt, wat hij graag wil. Dat zijn alle dingen die in strijd zijn met de heilige geboden van God. Hij zegt b.v. dat het helemaal niet erg is, als je de wereld dient, en al haar begeerlijkheden najaagt. De wereld lokt en je gaat er met een min of meer gerust hart naar toe. De weg wordt gaande ruimer. Hij maakt het je steeds gemakkelijker. Aan straf moet je niet denken. Een eeuwig oordeel, daar moet je niet in geloven. Dat bestaat gewoon niet. En als er al zo iets zou zijn, dan is het ook zo erg niet. De voorbeelden heeft hij bij de hand. Zo zegt hij b.v.: Welke vader werpt nu zijn kinderen in het vuur? Dat doet toch niet een aardse vader? En als hij het al zou doen, dan is dat natuurlijk een "onmens". En met al dergelijke bedriegelijke voorstellingen zoekt hij zijn volgelingen gerust te stellen. Geloof mij! Geloof mij!! Je moet de bijbel niet geloven. Dat is een "oud boek". Daarin geloven ontleent je alle levensvreugde. Laat je niet bang maken. Schep vreugde in het leven. Dan heb je tenminste nog wat. En anders heb je niets. Geloof mij!

En wat is het resultaat? Men gelooft de leugenaar en de mensenmoorde-

naar. Men wordt voor een eeuwigheid bedrogen. Velen laten zich bedriegen. Dat deed die Samaritaanse vrouw ook. Dat doen wij ook. Wat is een mens toch ongelukkig als hij geloof hecht aan die leugenaar. De duivel bedroeg Eva. Eva deed het Adam. En wij doen het ook elkander. En we zien het niet. Niet echt! We geloven het niet. Niet echt! Tot het te laat is. Namelijk als de leugenaar zich in zijn ware gedaante laat zien als de mensenmoordenaar. Dan komen we daar terecht waar niemand wezen wil: in de eeuwige rampzaligheid.

Wie dat gaat geloven, daar wordt het een wonder voor, dat Jezus tegen zulke mensen zegt: Geloof Mij! Hij spreekt de waarheid. Hij zegt Wie God is, en ook wie de mens van nature is. Een hater van God en de naaste. Hij zegt: Wie Gods geboden overtreedt, heeft het oordeel te wachten. Hij zegt: Hebt deze wereld niet lief, want wie een vriend van de wereld is, die wordt een vijand van God genaamd. Hij zegt: Wedersta de boze, en hij zal van u vlieden. Volg niet je eigen wil, doch vraag: Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal? Hij zegt: Vraagt naar de Heere en Zijne sterkte. Naar Hem, Die al uw heil bewerkte. Zoek dagelijks Zijn aangezicht. Wie Mij vroeg zoeken zullen Mij vinden, wie Mij vindt, vindt het leven, en trekt een welgevalen van de Heere. Hij zegt: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volg Mij. Niet de boze, maar Mij. Wie Mij volgt zal in de duisternis niet omkomen, maar hij zal het licht des levens hebben. Geloof Mij! Ik ben de Goede Herder, Ik stel Mijn leven voor de schapen. Ik ben de Deur. Die door Mij ingaat, zal ingaan en uitgaan en weide vinden. Geloof Mij! Ik bedrieg je niet. Ik ben de Waarheid. Geen leugenaar. Ik ben de Weg, niet tot het verderf, maar tot het eeuwige leven. Ik ben het Leven. Ik geef het eeuwige leven.

Vrouw, geloof Mij! Jongen, meisje, geloof Mij! Begrijpen jullie nu het onderscheid? We leven in de vakantietijd. Het is een mooie tijd. Het is ook een gevaarlijke tijd. Een tijd waarin de duivel geen vakantie neemt, doch waarin hij dubbel hard werkt, op alle mogelijke manieren. En nu komt, via dit artikel Jezus je tegen en zegt: Geloof Mij!

Doen wij dat nu ook? Want daar komt het tenslotte op aan. Wie Hem niet gelooft zal ten verderf gaan. Doch wie in de Zoon gelooft, Die zegt:

Geloof Mij!, die zal ten eeuwigen leven gaan.

Daarom nogmaals, wat doen wij?

Jezus zegt: Geloof Mij!!!

Ik kan niet, zegt mogelijk deze of gene. Dat is erg, doch niet het ergste. Hij zegt: Geloof Mij, wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God. Ongeloof is het ergste wat er is. Daarom: Geloof Mij! Jullie aller vriend,

Ds. H.C. v.d. Ent.

Zendingsdag Elburg

In de Ger. Kerk, Vrijheidsstraat 1, uitgaande van de Chr. Geref. Kerk.

D.V. woensdag 28 juli a.s., aanvang 10.30 uur. *Spreekers:* Leiding: Ds. H.C. v.d. Ent Ds. J. Veenendaal van Katwijk aan Zee.

Pauze tot 14.00 uur.

Spreekers: Ds. J.P. Boiten van Schiedam, Ds. J. Slagboom, Zuid Afrika, Ds. L.W. van der Meij van Alphen a/d Rijn Koffie en brood + koeken aanwezig, ten bate van de zending.

Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer (B.K.G.M.)

Reeds velen maakten gebruik van de bemiddeling voor Kraam- en/of Gezinszorg.

Heeft u Kraam- of Gezinszorg nodig en u bezit geen TV, bel dan gerust.

Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer

Telefoon 02943 - 1145, mevr. J. Meijer.

De Texelse rust

Genieten van de prachtige natuur en de wijde rust op een schitterend eiland.
Reserveer nú uw vakantie in eigen sfeer.
Voordelige voorjaarsprijzen.

bungalowpark

De Verrassing

Oosterend Texel, telefoon 02220-18391

Hartelijk dank

donateurs, vrienden, diaconiën, verenigingen, scholen, enz. voor uw giften voor de medische nood in zuid-west China. DOOR UW HULP kunnen er 3 klinieken worden gebouwd.

Het bedrag wat nodig was voor drie klinieken f 150.000,- is naar Ds. dokter Zhiang in China gestuurd.

Hij schrijft daarover:

Ik dank de Bonisa-zending en u allen zeer hartelijk. Reeds jarenlang heeft de Bonisa-zending het werk in China gesteund, dat de Heere mij daar heeft opgedragen. Hierdoor werden mijn medewerkers en ikzelf in staat gesteld ons werk voort te zetten. Steun aan de Gemeenten in China en uitbreiding van het medisch werk, tot verbreiding van het evangelie, kan door uw vriendelijke hulp, ook in 1993 doorgaan.

Ik weet dat er christenen zijn van andere bergstammen die ook graag een kliniek zouden willen hebben. Zouden er nog mogelijkheden zijn om nog eens drie klinieken te kunnen bouwen?

Misschien vraag ik wel te veel, maar weet dat het gaat om Gods Koninkrijk. Het zal niet te vergeefs zijn.

De Bonisa-zending zou dit graag willen. U ook? Giro 31 555 32.

VAKANTIE?

U bent hartelijk welkom!

(ook voor schoolartikelen)

BOEKHUIS het KOMPAS
SCHERPENZEEL

Dorpsstraat 164, 03497-4355